

[Lenger]

Jeg er lidt mystificeret af hr. Torben Lunds bemærkning om, at automatikken skulle være, som han sagde, en given ting. Ja, det er godt, og hvis det er udtryk for, at hr. Torben Lund støtter det princip, at der skal overføres ressourcer fra den ene sektor til den anden, så er jeg glad, men med de bemærkninger, der faldt, er det lidt uklart at se, hvad meningen egentlig var.

Jeg er også lidt overrasket over, at det overhovedet skulle være nødvendigt at fremsætte et forslag af denne karakter, men det er nødvendigt, fordi man i forbindelse med udvidelsen af samfundstjenesten til at være landsdækkende faktisk tog ressourcerne fra den øvrige frie kriminalforsorg. Jeg har forstået, at justitsministeren har modificeret sin holdning lidt og også godt vil tage midlerne fra anstaltsektoren, men udgangspunktet er stadig, at man i hvert fald i væsentlig grad tager midlerne til udviklingen af samfundstjenesten fra den frie kriminalforsorg. Derfor er forslaget nødvendiggjort, men det burde som sagt ikke være nødvendigt, for det burde sige sig selv, at når man går i gang med alternative foranstaltninger som samfundstjeneste, så er meningen ikke, at de ikke er mere alternative, end at man altså kan undergrave det alternative ved samtidig at bevare den nuværende kapacitet i anstalterne.

Jeg tror, fru Ebba Stranges udtryk vedrørende forslaget om grønlændere er meget præcist, idet hun sagde, at alle er optaget af grønlændernes forhold. Det var også mit indtryk ved at høre på debatten her. Vi er alle meget optaget af grønlændernes forhold, og justitsministeren har også tidligere beskæftiget sig med det og nævnte jo, at der nu var en udvidelse i Godthåb undervejs, og at man ville oprette en særlig afdeling i anstalten ved Herstedvester. Som vi har nævnt i bemærkningerne til vores forslag, er vi altså meget tilbage fra at foreslå en særlig afdeling i anstalten ved Herstedvester, fordi vi frygter, at det kan udskyde den endelige løsning af det, og man indretter vel ikke en afdeling i Herstedvester, hvis det er meningen, at man ret hurtigt derefter skal til at nedlægge den igen, fordi man finder en løsning, hvor grønlandske straffasonere kan afsone på Grønland, og det er jo det, som forslaget primært går ud på. Så hvor positiv ministeren end var, så forstår jeg, at den eneste, der tilsyneladende kommer til Grønland, er ministeren

selv, mens straffasonerne bliver i anstalten ved Herstedvester mange år endnu.

Det, der jo er tale om, er, at det er ren deportation. Det er mennesker, som har overtrådt ikke den danske, men den grønlandske kriminallov, som har gjort det i Grønland, som i hvert fald i første omgang er blevet dømt i Grønland, og som herefter flyttes til Danmark, hvor de måske aldrig har været før, til en kultur, der er fremmedartet, til et sprog, de ikke taler, hvor de skal behandles af psykiatere. Hvordan en psykiater kan behandle et menneske, der ikke taler ens eget sprog, det er meget svært at forestille sig. Hvordan kan man behandle en patient psykiatrisk via tolk? Det forekommer en umulighed, og det er altså de vilkår, som 20-30 grønlændere hvert eneste år er ude for. Vi ville skribe, og gør det da også, når man i andre lande deporterer folk i forbindelse med en straffasoning. Derfor har vi en række kortsigtede foranstaltninger med, men vores kortsigtede foranstaltninger udmærker sig i modsætning til ministerens ved, at de ikke indeholder den samme risiko for, at vi skal udsætte en endelig løsning af det.

Hr. Poulsgaard sagde, at i Danmark er der ingen, der er nødt til at stjæle. Nå ja, der er jo i hvert fald mange pensionister og enlige mødre, der bliver taget for helt banale butikstyverier, og der er blevet flere de sidste par år. Der er også andre grupper, der ikke kan klare deres behov uden at gøre det, men det er så, hvad det er.

Men så drager hr. Poulsgaard nogle andre lande ind i billedet; han nævnte Kina og Rusland, som han kaldte Sovjetunionen, som han påstod at VS skulle have nogle særlige sympatier for. Jeg synes, at den bunke af lovforslag, som vi har fremsat her, meget klart viser, hvilke sympatier og hvilke antipatier vi har for de styreformere, som hr. Poulsgaard nævnte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslagen til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):